

denne Maade vil undersøge 16 Mill, samt at det Tiloversblivende skulde anvendes til Revisionen af nogle Linier. Jeg tvivler ikke om, at naar den ærede Rigsdagsmand kunde paatage sig dette Arbejde, vilde vi faae det meget bedre og 4 Gange billigere, men han kan ikke gjøre Alt og ikke være allevegne, saa man bliver nødt til at bruge andre Mennesker (Tscherning: Jeg kan staae det gjort). Det er ansat til den Sum, jeg har opgivet, og jeg troer ikke, at Ministeriet vil see sig istand til at faae det forsværligt udført billigere. Jeg har stillet dette Endringsforslag af Hensyn til og i Tillid til den Interesse, som dette Thing har lagt for Dagen for Jernbanesagen i dens Heelhed; — jeg har ikke angivet bestemte Linier, da jeg ved at gjøre det frygtede for, at man da vilde sige: „ved at bevilge Beløbet binde vi os for Fremtiden, og vi ville ikke binde os med Hensyn til Liniens Retning“. Derfor har jeg ladet det staae aldeles ubestemt hen, stolende paa, at man under alle Omstændigheder til denne store og vigtige Sag ikke vilde finde den forlangte Sum for høi.

Det er virkelig vanskeligt at vedblive at udtale det Samme og dog at see, hvorledes det bestandig misforstaaes. Jeg skal bemærke, at jeg, skjøndt denne Sag jo ikke nærmest vedrører mig, undtagen som den, der har at gjøre med Kongerigets Finanser i Almindelighed, at jeg, anseer den paatænkte Reform med Hensyn til de juridiske Embedsmænds Lønning for i højeste Grad ønskelig. Jeg troer ikke, at man kan tænke paa at gennemføre den hele Retsreform, uden at man tillige ordner det hele Lønningsspørgsmaal. Jeg vil i allerhøjeste Grad beklage, om man kom tilbage fra denne Reform; jeg vilde ansee det som et stort Tilbagestrid. Men paa den anden Side, naar vi staae overfor den Maade, hvorpaa Reformen skal gennemføres, da siger jeg fremdeles, at jeg antager, at den rigtigste Maade vil være at forelægge en Lønningslov, naar man er bleven enig om, at Reformen i dens Heelhed skal finde Sted; thi derved er det, at Alle faae den rette og tilbørlige Indflydelse paa den. Ved at hengive Spørgsmaalet ubundet til Finantsloven giver man

Folkethinget en overveiende Indflydelse derpaa. Jeg vil for mit personlige Vedkommende tilstaae, at det virkelig ikke er mig særdeles magtpaaliggende, enten det ene eller det andet af de foreliggende Forslag vedtages; jeg vilde derimod troe, at for at jævne de forfjellige Ansuetser, som ere komne frem i de forfjellige Thing, vil det være rigtigst, om man holdt sig til Loven, saaledes som den er kommen her tilbage, eller i alt Fald til Loven, saaledes som man selv har vedtaget den ved tredie Behandling her i Thinget. Jeg skal endnu fremdeles høre mig med Hensyn til et Spørgsmaal af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), hvorledes jeg opfatter Opspørelsen af de 15,000 Rd. (Tscherning: Paa Indtægtsfiden?) paa Indtægtsfiden og Udgiftsfiden (Tscherning: Der har vi det; Indtægtsfiden og Udgiftsfiden følge ikke her sammen). Det hviler paa (Afbrydelse af Tscherning). Maaskee den ærede Rigsdagsmand vil værdige mig at høre, hvad jeg vil sige, da han selv har spurgt mig? Opspørelsen i Finantsloven hviler paa den Overbevisning, at denne Reform virkelig vil blive gennemført, og naar den gennemføres, er det en Selvfølge, at ligesaa vel paa Udgiftsfiden som paa Indtægtsfiden maa dette Beløb opføres. Men man tør heller ikke lægge Dølgemaal paa, at selv om man vil være enig i al den høie Roes, som Medlemmer af Thinget have givet Thinget for dets store Liberalitet, saa maa man dog ansee det for bedre og mere betydnende, naar Rosen kommer fra Andre, end fra En selv; det vilde glæde mig overordentlig, om man hørte, at det var den almindelige Mening f. Ex. hos Landets Embedsstand, at Thinget havde været liberalt i sine Voteringer af Lønninger o. s. fr., thi man kan ikke tvivle paa, at Thinget ikke vil finde sig foranlediget til at tillægge sig selv Andet end gode Prædicater og ellsværdige Egenstaber. — Det er sandt, at naar Forholdene ere truende, naar de politiske Vanskeligheder ere store, saa er ogsaa Ministeriets Stilling usikker, men i den Henseende er der ibrigt en stor Fordeel, som dette Ministerium har, thi jeg kan ikke sige, at der er udtrykt en saadan Grad af Tillid i dette Thing til Medlemmerne af Ministeriet,